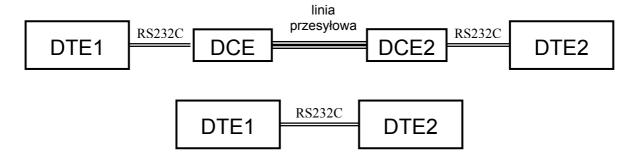
System interfejsu RS – 232C

opracowali P. Targowski i M. Rębarz

Standard RS – 232C (*Recommended Standard*) został ustanowiony w 1969 r. przez Electronic Industries Association.

Definiuje on sposób nawiązania i przeprowadzenia łączności między dwoma urządzeniami tzw. DTE (*Data Terminal Equipment*) za pośrednictwem modemów tzw. DCE (*Data Communication Equipment*) lub bez nich. Jest to obecnie standard łącza szeregowego do połączenia komputera PC z urządzeniami zewnętrznymi.

Połączenia między urządzeniami (DTE – DCE lub DTE – DTE) dokonuje się za pomocą złączy 25 – stykowych lub 9 – stykowych.

Najważniejsze linie magistrali RS-232C podane są w tabeli.

Numer przewodu i styku				Opis	sygnału	Kierunek
Obwód	wód RS-232 Styk Styk DB25 DB9		Styk DB9	Nazwa polska	Nazwa angielska	DTE - DCE
101	PG	1	-	Masa ochronna	Protective Ground	-
102	SG	7	5	Masa sygnałowa	Signal Ground	-
103	TxD	2	3 Dane nadawane Transmitted Data		\rightarrow	
104	RxD	3	2	Dane odbierane	pierane Received Data	
105	RTS	4	7	Żądanie Request to Send nadawania		\rightarrow
106	CTS	5	8	Gotowość do nadawania		
107	DSR	6	6	Gotowość DCE Data Set Ready		←
108	DTR	20	4	Gotowość DTE	Data Terminal Ready	\rightarrow
109	DCD	8	1	Poziom sygnału	Carrier Detected	←

Opis linii

Linie Danych (obowiązuje logika negatywna):

TxD – dane nadawane.

RxD – dane odbierane

Linie sterujące (obowiązuje logika pozytywna):

RTS – żądanie nadawania danych zgłaszane przez terminal DTE

CTS – gotowość do nadawania zgłaszana przez modem DCE (przesyła potwierdzenie odebrania sygnału RTS)

DSR – gotowość modemu DCE do dalszej współpracy z DTE (aktywny przez cały czas trwania połączenia)

DTR – gotowość DTE do dalszej współpracy z DCE (aktywny przez cały czas trwania połączenia)

DCD – sygnał wykrycia przez modem fali nośnej (oznacza, że łączy się on z innym modemem)

Linie masy:

SG – masa sygnałowa

PG – masa ochronna połączona z obudową urządzenia

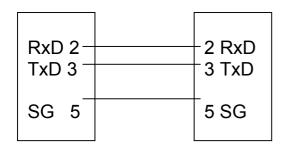
Istnieje wiele sposobów wykorzystania różnych podzbiorów tych linii. W najprostszym przypadku wykorzystuje się tylko 3 linie:

TxD – dane nadawane

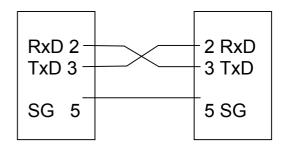
RxD – dane odbierane

SG – masa sygnałowa

Jeżeli łączymy urządzenie typy DTE (komputer) z urządzeniem z DCE (modem) to styki łączymy wprost. Jeżeli komputer do komputera to używamy tzw. konfiguracji *null modem*. Na przykład dla wtyków 9-cio pinowych:

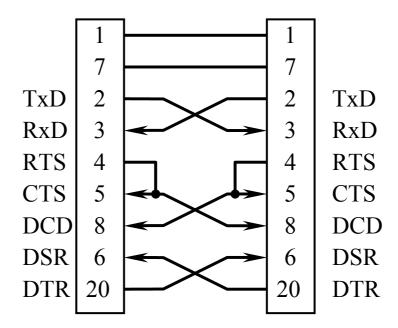
DTE – DTE (null modem)

Linie DTR, DSR, RTS, CTS i DCD umożliwiają synchronizację transmisji tak, dane były wysyłane zawsze wtedy, gdy urządzenie po drugiej stronie połączenia jest gotowe do ich odbioru. Prosty przykład transmisji jednokierunkowej (simplex) może wyglądać następująco:

- 1. Aby transmisja była możliwa oba urządzenia muszą ustawić linie gotowości na "1" .Gotowość komputera (DTR) i modemu (DSR) musi być utrzymywana na "1" przez całą transmisję.
- 2. Komputer ustawia RTS (żadanie nadawania) na "1"
- 3. W odpowiedzi na RTS modem ustawia linię CTS (gotowość do nadawania) na "1"
- 4. Widząc to komputer rozpoczyna nadawanie

symbol	obwód	stan linii	uwagi
DTR	108/2		komputer gotów
DSR	107		modem gotów
RTS	105		żądanie nadawania
CTS	106		gotowość do nadawania
TxD	103		transmisja danych do modemu

Bardziej rozbudowany kabel modemu zerowego (dla wtyku 25cio pinowego) umożliwiający **transmisję dwukierunkową (duplex)** jest pokazany poniżej

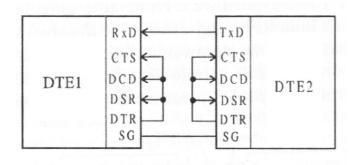

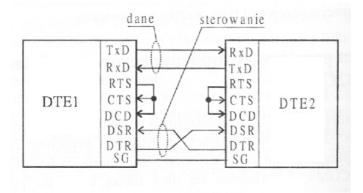
W tym przykładzie oba komputery wystawiają sygnał gotowości DTR, który dzięki połączeniu "na krzyż" widziany jest przez drugi komputer jako sygnał DSR. Dzięki połączeniu RTS do swojego CTS, automatycznie po ustawieniu RTS na "1" komputer widzi "odpowiedź" CTS=1 i rozpoczyna wysyłanie danych, o ile linia DCD (kontrolowana przez drugi komputer) jest w stanie "1". W ten sposób ustawienie "0" na RTS wstrzymuje przepływ danych.

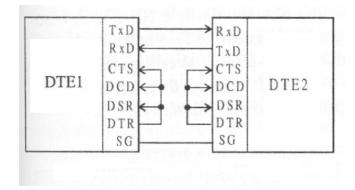
Rodzaje transmisji ze względu na kierunek przepływu danych:

Transmisja simpleksowa	jednokierunkowa transmisja, w której tylko DTE1 przekazuje dane DTE2 lub tylko DTE2 przekazuje dane DTE1		
Transmisja półdupleksowa	dwukierunkowa transmisja niejednoczesna np. najpierw		
	DTE1 – DTE2, a następnie DTE2 – DTE1		
Transmisja dupleksowa	dwukierunkowa transmisja jednoczesna, w tym samym		
	czasie DTE1 – DTE2 i DTE2 – DTE1		

Inne przykłady stosowanych połączeń kabla RS-232

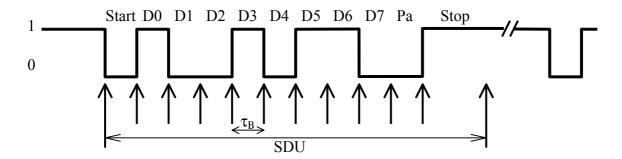

Transmisja liniami danych

Przesyłanie informacji następuje w sposób szeregowy bit po bicie. Stany logiczne 0 i 1 kodowane są stanami napięć (lub wartościami prądu). Najczęściej przesyłane są znaki danych zapisane w kodzie ASCII. Każdy znak danych zawiera od 5 do 8 bitów i poprzedzony jest bitem START, a zakończony bitem kontroli parzystości (Pa) i 1 do 2 bitami STOP. Bity danych wraz z bitem kontrolnym i bitami synchronizacji (start, stop) tworzą tzw. jednostkę informacyjną SDU (*Serial Data Unit*).

Bity danych są przesyłane w kolejności od najmniej znaczącego D0, do najwięcej znaczącego. Opcjalny bit parzystości ma wartość logiczną równą sumie modulo 2 wszystkich bitów danych. W przykładzie powyżej zastosowano następujące parametry transmisji:

- 8 bitów danych
- bit parzystości
- 2 bity stopu

i nadano liczbę: $01101001_b=69_h=105_{dec}=$,,i". Liczba zawiera parzystą ilość jedynek i dlatego bit parzystości Pa=0.

Bit START uruchamia zegar zapewniający właściwą synchronizacje odczytu. Częstość pracy tego zegara (= $1/\tau_B$) określa szybkość transmisji. Typowe prędkości transmisji wynoszą: 300,600,1200, 2400, 4800, 9600, 19 200 b/s (bitów/sek).

Do sterowania przebiegiem transmisji stosuje się często protokół transmisji **XON – XOFF**. Wykorzystuje on dwa znaki (XON =11hex i XOFF = 13hex) sterujące z zestawu ASCII przekazywane linią danych TxD – RxD. Odbiornik danych sygnalizuje za pomocą znaku XON gotowość przyjęcia dalszych znaków natomiast pojawienie się znaku XOFF wstrzymuje transmisją danych.

Parametry elektryczne sygnałów

Napięcia na liniach danych: od -15V do -3V : 1 logiczna od 3V do 15 V: 0 logiczne

Napięcia na liniach sterujących: od -15V do -3V: **0** logiczne od 3V do 15 V: **1** logiczna

Czas przejścia przez obszar przejściowy < 3% czasu trwania bitu. Szybkość zmian sygnałów w liniach > 30 V/µs.

Bezpośrednie programowanie UART

Programując wymianę informacji poprzez port szeregowy można korzystać z gotowych procedur, albo bezpośrednio sterować odpowiednim portem poprzez adresowanie wejścia/wyjścia. Adresy bazowe dla standardowych portów szeregowych są następujące:

COM1: 03F8 COM2: 02F8 COM3: 03E8 COM4: 02E8

Pod tym adresem wysyła się (wtedy nazywa się **Transmitter Holding Register TSR**) i odbiera się dane (wtedy nazywa się **Receiver Data Register RDR**) jeżeli LCR:b7=0 albo ustawia szybkość transmisji (LCR:B7=1) – wtedy nazywa się **Baud Rate Divisor BRDL**.

Adres bazowy +1 jeżeli (LCR:B7=1) również ustawia szybkość transmisji: BRDH:

Baud Rate	bajt w BRDH (hex)	bajt w BRDL (hex)
50	09	0
110	04	17
300	01	80
1200	0	60
2400	0	30
4800	0	18
9600	0	0C
19200	0	06

Adres bazowy +1 dla LCR:b7=0 (**IER**) oraz adres bazowy+2 (**IIE**) służą do kontroli ewentualnych przerwań. Aby wyłączyć generowanie przerwań wpisać 0 do IER.

Adres bazowy + 3 (line control register LCR) służy do kontroli sposobu transmisji danych:

Tieres ease wy se (inite control register 2011) start as included species transmissi wan							J- 6711-1
b7	b6	b5	b4	b3	b2	bl	b0
alternate	break	kontrola pa	rzystości		stop	ile bitów?	
norm: 0	disable: 0	ignore: 000			1 bit: 0	5 bitów: 00	
	enable: 1	odd: 100			1.5 bits: 1	6 bitów: 01	
BRDL/		even 110			2 bits : 1	7 bitów: 10	
BRDH: 1		mark: 101				8 bitów: 11	
		space 111					

Adres bazowy + 4 (modem control register MCR) - rejestr kontroli modemu

b7	b6	b5	b4	b3	b2	bl	b0
X	X	X	UART	user #2	user #1	RTS	DTR
			loopback			active	active

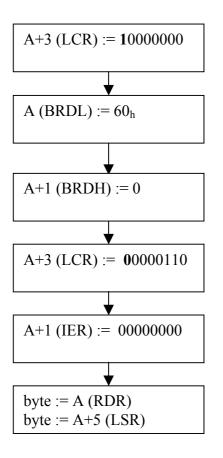
Adres bazowy + 5 (line status register LSR) – rejestr kontroli linii

b7	b6	b5	b4	b3	b2	b1	b0
time out	TSR empty	THR empty OK. to output	break detect	framing error	parity error	overrun error	data received - byte in RDR

Adres bazowy +6 (modem status register MSR)

	(,- ,			
7	b6	b5	b4	b3	b2	b1	b0
DCD set	RI set	DSR set	CTS set	change in	change in	change in	change in
high	high	high	high	DCD	RI	DSR	CTS

Przykład inicjalizacji portu:

ustawiamy LCR:b7=1 przygotowując rejestry do wpisania szybkości transmisji

Ustawiamy młodszy bajt baud rate dla 1200 b/s

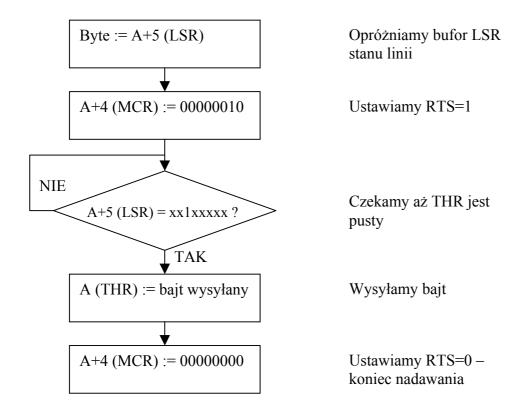
Ustawiamy starszy bajt baud rate dla 1200 b/s

Ustawiamy LCR:b7=0 i w ten sposób przełączamy A i A+1 do normalnego trybu pracy oraz ustawiamy parametry: 7 bit, 2stop, no parity

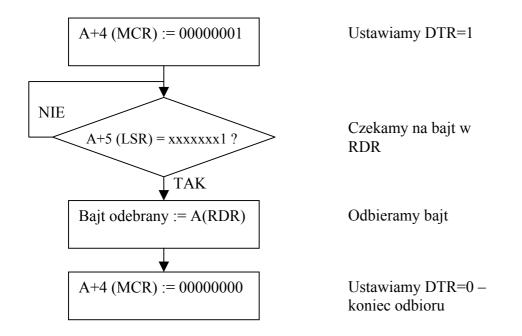
Wyłączamy generacje przerwań

Opróżniamy bufory danych i stanu linii

Przykład nadawania 1 bajtu:

Przykład odbioru 1 bajtu

Wybrana literatura:

- 1. W. Nawrocki "Komputerowe systemy pomiarowe" WKŁ Warszawa 2002
- W. Nowakowski, red. "Systemy interfejsu w miernictwie" WKŁ Warszawa 1987
 W. Tłaczała "Środowisko LabVIEWTM w eksperymencie wspomaganym komputerowo" WNT Warszawa 2002
- 4. T.R. Dettmann "DOS Programmer's Reference", Que 1988